

blaagraa Himmel og sendte sine rige Straaler ned over det dampende Menne-skehav, som stod dør og ventede i aandeløs Spænding“, — og saa kom Glædesraabene fra denne Forsamling, da man kunde meddele dem, at nu var den store Begivenhed sket, nu var der dannet et Ministerium, i hvilket Landmandsbankens Mænd førte an —, ja, saa forstaar man, hvor nær det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har staaet disse Begivenheder (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Ja, jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg med sit Talent for Lyrik og sin Interesse for Kunst ogsaa vil være i Stand til at sætte Melodi til. Alle disse Spørgsmaal er blevet rettet til de ærede Medlemmer, deres Ansvar overfor disse Spørgsmaal er blevet fremholdt for dem, og det løber de ikke fra ved at tillade sig at opkaste sig til Dommere over den nuværende Regering i Anledning af disse Tiders store Vanskeligheder, som har sin Rod i de Begivenheder, som de Herrer lod udvikle sig efter fuldkommen frit Mønster i den Periode, hvori de havde Styret; de slipper ikke udenom Ansvar for disse Ting, og de bliver nødt til at vedkende sig det, naar de vil stille sig op som Dommere over den Regering, som i Øjeblikket sidder

Men i øvrigt er selvfølgelig Dagens alt overskyggende Spørgsmaal vor Kronens Stilling. Ogsaa dør har man fra Oppositionspartiernes Side og fra Pressens Side travlt med eet og kun med eet, nemlig med at faa lagt Ansvar over paa Regeringen. Det, det gælder om, er ud af denne Situation, saa vanskelig den er i økonomisk Henseende for vort Samfund, at faa skaaret sig en politisk Fordel. Jeg har tidligere sagt, og jeg gentager det her, at Regeringen besidder ikke Midler til at fremkalde en afgørende Ændring i Kronens Stilling, og der er ingen af de Herrer Critici, der har været i Stand til paa noget Punkt at redegøre for, ad hvilke Veje de, hvis de havde Magt, som de har Agt, vilde være i Stand til at løse denne Opgave. Ser vi paa hele Udviklingen under Krigen, ja, saa var den jo straks fra Krigens første Dag, straks gennem August og September Maaned og fortsat gennem Aarene derefter, kendetegnet ved Seddelinflationen, hvorved der tilvejebragtes de fornødne Midler til Løsning af de kolossale Opgaver, som den daværende Regering paatog sig, og som man stedse hævdede, at det danske Samfund var i Stand til at optage til Løsning, idet man tillagde de fiktive Værdier, man opererede

med, en virkelig Realitet. Gennem disse Aar holdt vor Krone sig oppe trods Moratoriet med Hensyn til Gulddindløseligheden, fordi vi gennem disse Aar kunde opretholde en gunstig Betalingsbalance. Dette var saa vist ikke den siddende Regerings Ære, men det skyldtes udelukkende dette, at Arbejde i hidtil ukendt Mængde strømmede til fra Udlandet. Efterspørgselen efter de neutralas Vareproduktion og ogsaa efter dansk Vareproduktion var saa at sige ubegrænset. Mægtige Priser kunde opnaas for denne Produktion, og ikke mindst Skibsfarten tog uhyre Indkomster hjem, som derfor ingenlunde, saaledes som man tidt faar Indtrykket af efter den Bedømmelse, som udfoldes fra Oppositionspartiernes Side, kan siges at have været af det onde.

Men med Betalingsbalancens Forrykkelse i 1919 indtraadte der et Omslag, Kronen faldt i Løbet af et Aar, fra Januar 1919 til Januar 1920, fra Pari til langt under den Kurs, Kronen i Øjeblikket har, ned til Halvdelen af sin normale Værdi, og den Tillid, som man hidtil havde næret til den danske Krone indenfor og udenfor vore Grænser, rystedes alvorligt derved. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Rode henviser til, at det var netop paa dette Tidspunkt, den radikale Regering satte ind med sine Krav om Oprettelse af et Valutaraad, ja, saa ved alle, hvad der var Anledningen til den Stilling, vi indtog til dette Krav, og vi ved ogsaa, hvilken Alvor der var i Fremførelsen deraf, det kan vi læse os til i den Tale, som den radikale Ordfører i denne Sag, den nuværende Landstingsmand Hr. Gunnar Fog-Petersen, holdt om dette Spørgsmaal her i Salen.

Naar jeg siger, at Regeringen besidder ikke Midler til at tilvejebringe en afgørende Ændring i Kronens Stilling, mener jeg dermed, at det, som er Aarsagen til Kronens Fald, er ikke det danske Samfunds hele økonomiske Stilling, det er ikke vort Erhvervslivs Stilling, det er ikke vor Evne til Konkurrence udenfor vort Lands Grænser. Vi har Skibe, som sejler, vi har en dygtig og fremsynet Handelsstand, vi har fortræffelige Teknikere, saa gode, som nogen Nation har dem, vi har ikke mindst en Landbefolkning, som i produktiv Kraft staar over en hvilken som helst anden Nations. Der er da ikke i vore indre Forhold nogen Grund til den Deroute, som vi har set paa Kronens Omraade i de sidste Maaneder, det, der er i Vejen, er, at hele vort Bankvæsen, i første Række Nationalbanken, er